

Озерская А. В.

Харьковский национальный университет радиоэлектроники

ОБОСНОВАНИЕ ПЕРСПЕКТИВ РАЗВИТИЯ ТРАНСПОРТНО-ЛОГИСТИЧЕСКОЙ СИСТЕМЫ УКРАИНЫ

Резюме

Исследованы перспективы развития транспортно-логистической системы Украины в условиях глобализации. Сделан вывод, что оптимальным направлением развития транспортной отрасли Украины является формирование многопрофильной и многофункциональной интегрированной транспортно-логистической системы страны. Постепенная целенаправленная интеграция транспортного комплекса Украины в общеевропейскую и мировую транспортные системы путем развития МТК может обеспечить не только дополнительные поступления в бюджет, но и стимулировать инвестиционную активность, привлечение иностранного капитала, совершенствование технологий транспортировки, транспортной инфраструктуры страны в целом и экономическое развитие регионов. Нынешние условия транспортировки требуют объединения промышленных, торговых, транспортно-экспедиторских компаний, обслуживающих инфраструктуру рынка, в интегрированные логистические системы (цепи). Ведь именно они способны быстрее, своевременно и с минимальными затратами осуществлять поставку продукции потребителям.

Ключевые слова: транспорт, логистика, транспортно-логистическая система, транспортно-логистические кластеры, международные транспортные коридоры.

Ozersky A. V.

Kharkiv National University of Radioelectronics

SUBSTANTIATION OF PROSPECTS OF DEVELOPMENT OF TRANSPORT AND LOGISTICS SYSTEM OF UKRAINE

Summary

Investigates the prospects of development of transport and logistics system of Ukraine in conditions of globalization. It is concluded that the optimal direction of development of transport sector of Ukraine is the formation of multidisciplinary and multi-functional integrated transport and logistics system of the country. Gradual purposeful integration of the transport complex of Ukraine into European and world transport system through the development of MTC can provide not only additional revenues, but also to stimulate investment activity, attraction of foreign capital, the improvement of transportation technologies, the country's transportation infrastructure and overall economic development of regions. Current conditions require transportation Association of industrial, commercial, transport and forwarding companies serving the infrastructure market, the integrated logistics system (circuit). Because they can work faster, on time and with minimal costs to deliver products to customers.

Keywords: transport, logistics transport and logistics system, transportation and logistics cluster, international transport corridors.

УДК 336

Петрух О. А.

Львівський національний університет імені Івана Франка

ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ ЯК СПОСІБ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ

Аналізується міжнародний досвід державного регулювання інноваційного розвитку шляхом податкового стимулювання. Проводиться порівняння вітчизняного досвіду та механізмів стимулювання із аналогічним у розвинутих постіндустріальних країнах. Аналізуються існуючі тенденції в розвитку наукової діяльності, впровадженні та реалізації інновацій і роль держави у стимулюванні цих процесів.

Ключові слова: податкове стимулювання, податкові пільги, інновації, інноваційна діяльність, наукова діяльність.

Постановка проблеми. За останнє десятиліття в економіці нашої країни простежується тенденція до спадання розвитку, інвестицій в наукову й інноваційну діяльність. Аналізуючи міжнародний досвід, можна виокремити, що велику роль в зростанні інтересу до інноваційних процесів відіграють податкові пільги та інші методи стимулювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Велика увага проблемі застосування такого важливого інструменту стимулювання інноваційної діяльності, як фінансування наукових та науково-технічних розробок за державними цільови-

ми програмами, приділялася в дослідженнях В. Александрової, Ю. Бажала, А. Никифорова [4]. Закордонний досвід бюджетної підтримки та податкового стимулювання інноваційної діяльності аналізувався в роботах А. Бердашкевича, Л. Леонтьєва [1], О. Михайловської [2], З. Наджафова [3].

Метою статті є аналіз проблеми державного регулювання інноваційної діяльності та визначення можливих напрямів удосконалення податкового стимулювання інноваційної діяльності в Україні.

Виклад основного матеріалу. Податкове стимулювання – це один із найпоширеніших у світовій

практиці напрямів державного управління інноваційною діяльністю. За формою впливу на інноваційну діяльність воно належить до непрямих методів державного управління, а його зміст полягає у відмові держави від частини податкових надходжень в обмін на зростання обсягу інноваційної продукції з урахуванням визначених державою пріоритетів. У свою чергу, зростання обсягів такої продукції приводить до збільшення суми податкових надходжень. За умови, коли останнє перевищує суму наданих податкових пільг, податкове стимулювання стає економічно вигідним як для суб'єктів інноваційної діяльності, так і для держави.

У світовій практиці державного стимулювання інноваційної діяльності використовуються дві форми інтернаціоналізації – пільгове оподаткування і пряме державне фінансування витрат на наукові та науково-технічні роботи (ННТР). Його використовують тоді, коли нові знання, здобуті в процесі інноваційної діяльності, мають багатогалузевий спектр застосування.

Аналіз міжнародних практик та досвіду податкового стимулювання інноваційної діяльності дає змогу виділити такі види пільг:

- списання витрат на проведення ННТР, що зменшує базу для розрахунку податку;
- інвестиційний податковий кредит;
- зниження податкових ставок для суб'єктів інноваційної діяльності;
- встановлення неоподаткованого мінімуму об'єкта оподаткування;
- звільнення від сплати окремих податків для венчурних фірм;
- вирахування з визначеної суми податку та ін.

У кожній країні виробився свій підхід та інструменти податкового стимулювання, які визначаються виходячи з економічних умов, особливостей національної інноваційної системи, стратегії інноваційного розвитку, традицій, політичних та економічних цілей. Проте найпоширенішими є три перших види вище наведених пільг. Практично в усіх розвинутих країнах інноваційні підприємства можуть зменшити свою податкову базу на суму кваліфікованих витрат, а у більшості країн ОЕСР – навіть на суму, яка може перевищувати ці витрати.

Слід зазначити, що встановлення об'ємних пільг характерне для країн, державна інноваційна політика яких спрямована в першу чергу на зростання кількості інноваційно-активних підприємств, зокрема, за рахунок залучення малого бізнесу. Світовими лідерами у запровадженні зростаючих пільг є Японія і США.

У національних інноваційних системах цих країн порівняно з іншими значною є частка великих корпорацій, для яких характерний певний рівень інноваційних витрат. Відповідно, і державна інноваційна політика там спрямована на податкове стимулювання розвитку інноваційної діяльності за допомогою застосування зростаючих пільг. Проте це не виключає використання інших методів податкового стимулювання малого бізнесу, зокрема, звільнення від сплати окремих податків для венчурних фірм у США.

У розвинутих країнах вже з 70-х років приділяється значна увага залученню науки до вирішення проблем соціально-економічного розвитку. Роль держави у стимулюванні інноваційної діяльності у розвинутих країнах відрізняється. Існують підходи, які виділяють два полюси державної політики у сфері підтримки інновацій за ступенем державного регулювання. До одного полюсу відносять США, Канаду та Великобританію, де держа-

ва найменше втручається в економіку, до іншого полюсу відносять Францію та Японію, де держава найбільш активно стимулює інноваційно-інвестиційну діяльність [5].

Незважаючи на те що в США надають перевагу ринковим інструментам регулювання інноваційно-інвестиційних процесів, активно застосовують також прямі методи державного регулювання, які реалізуються шляхом дотаційного державного фінансування та програмно-цільового регулювання інновацій. У США майже 80% федеральних витрат на НДДКР фінансуються згідно з програмно-цільовими формами державного регулювання інновацій, які передбачають фінансування інновацій через державні цільові програми підтримки нововведень, створення системи державних контрактів на придбання товарів та послуг, надання пільгових кредитів фірмам для здійснення нововведень. Активне державне субсидування наукових розробок в США здійснюється у сфері військових технологій. Досить часто через певний проміжок часу інноваційні технології, які розроблені у цій сфері, в певній мірі застосовуються для вирішення цивільних проблем. Наприкінці ХХ ст. бюджетні витрати США на розвиток військово-промислового комплексу становили 1500 млрд. дол. У США приділяється значна увага створенню сприятливого економічного клімату для впровадження інновацій завдяки надання податкових пільг: загалом амортизаційні та податкові пільги покривають від 10 до 20% від загальної суми витрат на НДДКР.

В Японії на державному рівні визначаються конкретні технологічні переваги, які повинні бути досягнуті, а також здійснюється стимулювання їх подальшого розвитку з метою переведення на нові технології всього народного господарства. Наприкінці ХХ ст. японська система державного регулювання підприємницької діяльності, а саме інноваційного підприємництва, ґрунтувалася на таких основних засадах: розвиток спеціалізованих державних установ, фінансові гарантії та допомога, досконале законодавче забезпечення. Для здійснення фінансових гарантій та допомоги в Японії була створена державна фінансова корпорація, яка об'єднує 59 філіалів. Також в цій сфері функціонують національні фінансові корпорації, центральний банк торгової та промислової кооперації, корпорація страхування кредитів для малих інноваційних підприємств, префектурні товариства страхування кредитів.

Франція почала податкове стимулювання НДДКР ще у 1980-х роках. Основна програма, розвинута у цьому напрямку, це Research tax credit – «Дослідницький податковий кредит». Ця програма спрямована на всі підприємства, незалежно від розміру та галузі, що займалися НДДКР. У 2004 р. було запроваджено ще одну масштабну програму Young Innovative Companies – «Молоді інноваційні підприємства». Її метою є підтримка створення та росту молодих дослідницьких підприємств у Франції.

Програма дослідницького податкового кредиту має широке спрямування. Її підтримку може отримати будь яка фірма, що проводить НДДКР. Базою нарахування податкового кредиту є обсяг витрат на НДДКР та зміни їх обсягу протягом часу. З 2006 р. податковий кредит становить 10% витрат на НДДКР та 40% від обсягу їх зростання порівняно з середнім значенням за останні два роки. Починаючи з 2006 р. максимальним є податковий кредит на рівні 10 млн. євро на рік.

Канада, як і Франція, є однією з перших країн, які почали впроваджувати податкове стиму-

лювання НДДКР. Програма податкового стимулювання The Scientific Research & Experimental Development – «Наукові дослідження та експериментальний розвиток» – була впроваджена у 1980-х роках. Крім урядової програми, більшість провінцій мають додаткові програми. Канадські підприємства можуть претендувати на податковий кредит в розмірі 20% від витрат на НДДКР. В Канаді також дозволяють швидке списання капітальних інвестицій, пов'язаних з НДДКР, наприклад, оперативне списання інвестиції в обладнання і техніку, необхідну для здійснення НДДКР та інновацій. Ця програма має широке спрямування з нахилом до малих та середніх підприємств. Взагалі податкова політика Канади сприяє розвитку малих підприємств, так як податок на прибуток для них складає 18,3%, а для всіх інших – 31,9%.

Великобританія, яка тривалий час утримувалася від використання податкових пільг в інноваційній сфері, у 2000 р. все ж таки запровадила податкове стимулювання малого та середнього бізнесу, який інвестує в НДДКР та інновації. У 2002 р. цю програму розширили для залучення також великого підприємництва, а саме у 2000 р. підвищена норма списання витрат на ННТР була у розмірі 150% для малого і середнього бізнесу, а з 2002-го – у розмірі 125% для великих підприємств, що

працюють із прибутком. Програми інноваційного розвитку у Великобританії наведені у таблиці 1.

Аналізуючи досвід в Україні, можна виокремити досить широкий перелік фіскальних інструментів стимулювання інноваційної діяльності, які законодавчо закріплені. Це такі як [8; 9]: бюджетне кредитування, поділяється на дві категорії (повне безвідсоткове кредитування пріоритетних інноваційних проектів, технологічних парків; часткове (до 50%) безвідсоткове кредитування інноваційних проектів, в т. ч. проектів технологічних парків, за умови залучення до фінансування проекту решти необхідних коштів виконавця проекту та інших суб'єктів інноваційної діяльності); відшкодування відсоткових ставок за кредитами, отриманими суб'єктами господарювання в банках (повна чи часткова компенсація відсотків, сплачуваних суб'єктами інноваційної діяльності, в т. ч. технологічними парками, комерційним банкам та іншим фінансово-кредитним установам за кредитування інноваційних проектів); пряме фінансування, яке буває чотирьох видів: фінансування окремих інноваційних проектів; виділення коштів на реалізацію державних, галузевих, регіональних і місцевих інноваційних програм; матеріальна підтримка функціонування та розвитку сучасної інноваційної інфраструктури; виділення коштів

Таблиця 1

Програми інноваційного розвитку у Великобританії [6, с. 296]

№	Програми та їхня характеристика
1	Загальна стратегія розвитку економіки «План зростання» (Growth Plan) (2011 р.), зокрема, в частині створення і втілення інновацій: повна свобода науково-дослідних центрів у виборі напрямку наукової діяльності, забезпечення умов для ведення бізнесу, комерціалізація та практичне застосування наукових відкриттів.
2	Програма інвестицій у науку та інноваційні технології на 2004–2014 рр. передбачає спільну діяльність Міністерства фінансів, Міністерства торгівлі і промисловості і Міністерства у справах дітей, шкіл і сім'ї.
3	Програма Small Business Research Initiative (з 2009 р.) дає змогу фінансувати розроблення інноваційного продукту, що проводять на конкурсній основі на критичних етапах їх розвитку
4	Програма Leadership and Management programme фінансується урядом для підвищення кваліфікації менеджерів різних рівнів.
5	Інноваційна стратегія довгострокового розвитку (з 2008 р.), завданням якої є інвестування створення нових технологій, підтримка їх розвитку та комерціалізації.
6	Програма «Інноваційна нація» (Біла книга), 2008 р., що спрямована на формування найпривабливіших умов розвитку інноваційного бізнесу та державних послуг.
7	Стратегія зростання інноваційної та науково-дослідної діяльності (Innovation and Research Strategy for Growth (IRSG, 2012 р.), де вивчається важливість університетів, як «національних активів» в процесі формування економіки знань. Серед ключових інноваційних технологій, в якості пріоритетних для здійснення інвестицій, виділяються синтетична біологія, енергозберігаючі технології, можливість акумулювання енергії, а також дослідження графену.
8	Програма спільних досліджень і розробок (Collaborative Research and Development). Її метою є об'єднання зусиль бізнесу й академічних кіл на підставі співфінансування втілення на конкурсній основі найбільш успішних спільних проектів.
9	Мережа трансферу знань (Knowledge Transfer Network) є єдиною структурою, що складається з 15 регіональних центрів, які спеціалізуються на накопиченні та передачі знань за певними технологіями.
10	Партнерства по трансферту знань (Knowledge Transfer Partnerships). Спрямовані на розвиток співробітництва між компаніями та університетами з метою отримання бізнесом необхідних наукових знань і навичок у разі реалізації інноваційних проектів.
11	Програма Smart – передбачає надання державою фінансування МСП на початковому етапі розвитку з високим потенціалом зростання.
12	Програма Growth Accelerator і Британського інноваційного фонду для допомоги МСП залучаються зовнішні експерти в таких сферах, як доступ до фінансування, комерціалізація інновацій, стратегічне бізнес-планування, розвиток лідерських і управлінських навичок.
13	Програма «Стартова площадка» (Launchpad). Розроблена для фінансування на конкурсній основі спільно з приватним сектором кластерів високотехнологічних компаній, які розташовуються у певних регіонах країни. Обсяг – 10 млн. фунтів стерлінгів.
14	Термінові зобов'язання по закупівлях (Forward Commitment Procurement). Програма передбачає публікацію держорганами планів держзакупівель з тим, щоб компанії приватного сектора могли проводити дослідження та впроваджувати розробки з урахуванням даних прогнозів.
15	План фінансування науки та дослідницької діяльності у Великобританії на період з 2011–2012 до 2014–2015 фінансового року і збереження цього обсягу фінансування на зазначеному рівні як мінімум до 2015–2016 фінансового року.
16	Проекти ЄС з держзакупівель інноваційної продукції (EU Innovation Procurement Projects), які сприяють створенню ринків для інноваційної та екологічно чистої продукції через розміщення держзамовлення.
17	Проекти організації Innovate UK: мережа наукових центрів Catapult.
18	Стратегія в галузі науки й інновацій Великобританії, пов'язана з фінансуванням науково-дослідної та інноваційної діяльності в ЄС, починаючи з 2014 р.

на державні замовлення, в т. ч. пріоритетний порядок розгляду звернень наукових парків щодо державного замовлення на постачання продукції, виконання робіт і надання послуг для забезпечення пріоритетних державних потреб.

Проте до кожного інноваційного проекту застосовується свій набір бюджетних інструментів, що залежить від низки умов: правового режиму, який застосовується до суб'єкта інноваційної діяльності (для технологічних парків визначений спеціальний режим інноваційної діяльності, який передбачає застосування декількох інструментів бюджетного стимулювання – повне або часткове безвідсоткове кредитування, повна або часткова компенсація банківських відсотків; для наукових парків існують два інструменти – пряме фінансування виконання інноваційних проектів і пріоритетний порядок розгляду звернень наукових парків щодо державного замовлення на постачання продукції, виконання робіт і надання послуг для забезпечення пріоритетних державних потреб).

Важливо звернути увагу на те, що значною проблемою для розвитку інноваційної діяльності в рамках наукових парків є відсутність достатньо привабливих фіскальних стимулів для інвесторів.

Головними проблемами в застосуванні фіскальних стимулів, які погіршують умови для провадження інноваційної діяльності в Україні, є:

1. Відсутність гарантій отримання державної допомоги. Державна реєстрація інноваційного проекту не передбачає будь-яких зобов'язань щодо бюджетного кредитування його виконання чи іншої державної фінансової підтримки. В останні роки мала місце практика відсутності в законах України «Про Державний бюджет» передбаченого бюджетного стимулювання інноваційної діяльності, зокрема для проектів технологічних парків.

2. Відсутність стабільності та послідовності в політиці фіскальної підтримки інноваційної діяльності. Спектр інструментів бюджетно-податкового стимулювання інноваційної діяльності в Україні неодноразово зазнавав змін і звужувався. Зокрема, з прийняттям Податкового кодексу України в 2011 р. технологічним паркам були скасовані такі податкові пільги, як звільнення від сплати податку на прибуток та сплату ПДВ податковим векселем при імпорті.

3. Обмеженість бюджетної підтримки інноваційної діяльності. Частка фінансування інноваційної діяльності за рахунок коштів державного бюджету серед інших джерел фінансування в 2014 р. склала 4,5% (або 344,1 млн. грн.). Зрозуміло, що такий обсяг коштів не здатний активізувати інноваційну діяльність в Україні.

4. Складність отримання бюджетної допомоги. Для можливого отримання державної допомоги, яка за своїми обсягами суттєво не впливає на економічний стан отримувачів, суб'єктам господарювання необхідно пройти і профінансувати досить складні та тривалі за часом процедури експертизи, реєстрації, кваліфікування та конкурсного відбору інноваційного проекту.

5. Нерегулярне фінансування. Здебільшого бюджетне фінансування програм щодо фінансової підтримки реалізації інноваційних проектів здійснюється лише в останні місяці бюджетного року через зрегульовану процедуру розроблення та затвердження великої кількості нормативно-правових актів.

Існуючий підхід до стимулювання інноваційної діяльності об'єктивно не сприяє реалізації наявного потенціалу в інноваційній сфері, масштабним та системним інноваційним перетворенням. Від-

повідно, продовжуватимуться і посилюватимуться негативні тенденції, які мають місце в інноваційній сфері. На рис. 1 і 2 відстежується значне зниження основних показників, що характеризують інноваційну активність. В середньому протягом останніх 15 років інноваційна активність скорочувалася з кожним роком на 0,44%.

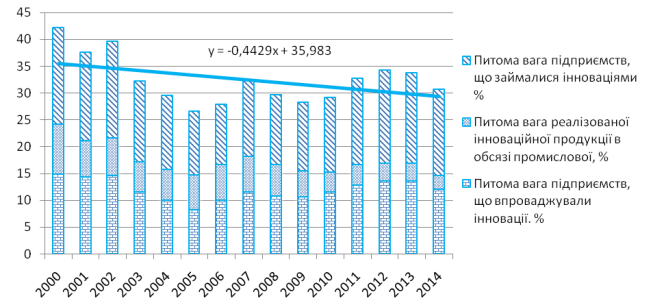

Рис. 1. Тенденції інноваційних процесів в Україні [7]

Тому, враховуючи обмеженість і недостатність бюджетних ресурсів для фінансування переходу економіки країни на інноваційну модель розвитку провідну роль має відігравати податковий механізм стимулювання інноваційної діяльності разом з заохочувальними організаційними заходами.

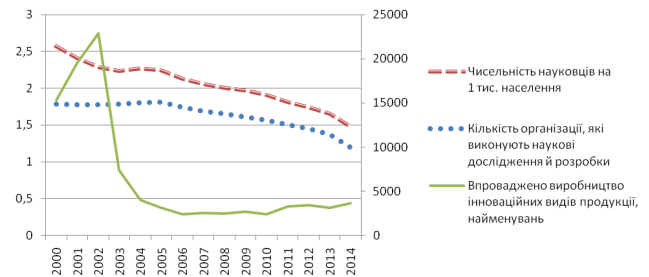

Рис. 2. Тенденції наукової діяльності в Україні [7]

Такої політики притримується переважна більшість країн. Це обґрунтовано тим, що вони надають можливість охопити всіх суб'єктів інноваційної діяльності і забезпечити необхідний масштаб інноваційної активності в країні; не спотворюють конкуренції, оскільки не є безпосередньою підтримкою конкретних фірм; знижують рівень залежності від перебігу бюджетного процесу та прихованого лобювання вибору конкретного проекту; зменшують витрати суб'єктів інноваційної діяльності, стимулюють їх брати на себе ризик ведення інноваційної діяльності; надають можливість диференційовано стимулювати суб'єктів інноваційної діяльності (застосовуючи різний набір пільг та їх ставок) залежно від встановлених державою пріоритетів, етапу життєвого циклу інновації.

Висновки і пропозиції. Для зростання й інвестування інноваційної діяльності важливим є забезпечення державної підтримки шляхом податкового стимулювання. Для цього потрібне внесення змін в існуюче законодавство, яке регулює інноваційно-інвестиційну діяльність. Ефективним буде державне податкове стимулювання шляхом надання пільг приватному сектору – малому, середньому та великому бізнесу, який активно займається та фінансує з власного бюджету дослідницьку й інноваційну діяльність. Також з боку держави необхідним є стимулювання та належна фінансова підтримка наукової діяльності, а саме розвитку наукових інститутів і технологічних парків та створення відповідних матеріальних умов в них для такої діяльності.

Список літератури:

1. Леонтьев Л.И. Опыт стимулирования инновационной деятельности за рубежом / Л.И. Леонтьев // Инновации. – 2003. – № 4. – С. 11–13.
2. Михайловська О.В. Світовий досвід державної підтримки інноваційних процесів / О.В. Михайловська // Актуальні проблеми економіки. – 2005. – № 11. – С. 101–109.
3. Наджафов З. Некоторые аспекты государственной инновационной политики в промышленно развитых странах / З. Наджафов // Економіст. – 2006. – № 6. – С. 54–57.
4. Никифоров А.С. Програмно-цільове управління інноваційним розвитком економіки / А.С. Никифоров // Проблеми науки. – 2007. – № 10. – С. 2–7.
5. Бердашкевич А. П. О поддержке инновационной деятельности в Японии / А.П. Бердашкевич // Инновации. – 2002. – № 7. – С. 77–79.
6. Гарасюк Д., Грищук А., Гурняк І., Круглякова В., Макара О., Шимечко Г., Юринець З., Юринець Р. Тенденції розвитку соціально-економічних процесів в Україні: європейський вектор: [монографія] / [Д. Гарасюк, А. Грищук, І. Гурняк, В. Круглякова, О. Макара, Г. Шимечко, З. Юринець, Р. Юринець]; за ред. З. Юринець. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2015. – 300 с.
7. Офіційний сайт Державної служби статистики України / Наука, технології та інновації [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>.
8. Закон України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» № 2623 ІІІ від 11.07.2001 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.
9. Про затвердження Порядку формування і виконання замовлення на проведення наукових досліджень і розробок, проектних і конструкторських робіт за рахунок коштів державного бюджету: Постанова Кабінету Міністрів України від 25.08.2004 р. № 1084 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.

Петрух О. А.

Львовский национальный университет имени Ивана Франко

**НАЛОГОВОЕ СТИМУЛИРОВАНИЕ
КАК СПОСОБ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ ИННОВАЦИОННЫМИ ПРОЦЕССАМИ**

Резюме

Анализируется международный опыт государственного регулирования инновационного развития путем налогового стимулирования. Проводится сравнение отечественного опыта и механизмов стимулирования с аналогичным в развитых постиндустриальных странах. Анализируется существующее состояние развития научной деятельности, внедрения и реализации инноваций и роль государства в стимулировании этих процессов.

Ключевые слова: налоговое стимулирование, налоговые льготы, инновации, инновационная деятельность, научная деятельность.

Petrukh O. A.

Lviv National University named after Ivan Franko

TAX INCENTIVES AS A WAY OF STATE ADMINISTRATION OF INNOVATION PROCESS

Summary

The article examines international experience of state regulation of innovative development through tax incentives. Comparison of national experience and mechanisms of stimulation with those in developed postindustrial countries is provided. Analyzes the current state of scientific activity, introduction and implementation of innovation and the role of government in stimulating these processes.

Keywords: tax incentives, tax breaks, innovation, innovation, scientific activity.